Auditorne vježbe 5.

- Napišite generičku funkciju koja kao svoj parametar prima dvodimenzionalnu matricu proizvoljnog tipa. Funkcija prvo treba da dinamički alocira prostor za dvodimenzionalnu strukturu identičnog oblika kao i parametar, zatim da u nju prepiše elemente dvodimenzionalne strukture predstavljene parametrom i, konačno, da kao rezultat vrati dvojni pokazivač preko kojeg se može izvršiti pristup elementima ove strukture. U slučaju da dođe do problema sa alokacijom memorije, funkcija treba baciti izuzetak. Pri tome, ni u kom slučaju ne smije doći do curenja memorije. Napisanu funkciju testirati u testnom programu koji sa tastature unosi elemente matrice formata 3 × 3 organizirane kao vektor vektōrâ, a nakon toga poziva napisanu funkciju sa ciljem kreiranja odgovarajuće dinamičke matrice i, konačno, ispisuje elemente tako kreirane dinamičke matrice na ekran i oslobađa zauzetu memoriju. U testnom programu predvidjeti i eventualno hvatanje bačenih izuzetaka.
- 5.2 Napišite generičku funkciju koja vrši dinamičku alokaciju prostora za pamćenje kvadratne matrice formata n × n, pri čemu je n jedan od parametara funkcije (elementi matrice mogu biti proizvoljnog tipa). Parametri funkcije su referenca na dvojni pokazivač koji će služiti za pristup tako kreiranom prostoru, kao i dimenzija matrice n. Funkcija ne vraća nikakav rezultat, nego samo pridružuje adresu alociranog prostora pokazivaču koji joj je prosljeđen kao parametar. U slučaju da alokacija ne uspije, funkcija treba da baci tekst "*Kreiranje nije uspjelo*" kao izuzetak. Također, funkcija se treba pobrinuti da ni u koj slučaju ne može doći do curenja memorije. Napišite i mali testni program u kojem ćete demonstrirati kako biste pozvali ovu funkciju, i eventualno uhvatiti izuzetak koji bi mogao biti bačen iz nje.
- Napišite generičku funkciju koja vrši dinamičku alokaciju prostora za pamćenje matrice formata m × n, pri čemu se m i n zadaju putem parametara funkcije (elementi matrice mogu biti proizvoljnog tipa), i popunjava njen sadržaj nulama (ili općenitije, podrazumijevanom vrijednošću za tip elemenata matrice). Parametri funkcije su referenca na dvojni pokazivač koji će služiti za pristup tako kreiranom prostoru, kao i dimenzije matrice *m* i *n*. Funkcija ne vraća nikakav rezultat, nego samo pridružuje adresu alociranog prostora pokazivaču koji joj je prosljeđen kao parametar. U slučaju da alokacija ne uspije, funkcija treba da baci tekst "*Kreiranje nije uspjelo*" kao izuzetak. Također, funkcija se treba pobrinuti da ni u koj slučaju ne može doći do curenja memorije. Napišite i mali testni program u kojem ćete demonstrirati kako biste pozvali ovu funkciju za potrebe kreiranja matrice realnih brojeva formata 5 × 3, i eventualno uhvatiti izuzetak koji bi mogao biti bačen iz nje.
- 5.4 Ispod je prikazan listing jednog C++ programa, koji ne radi ništa osobito, osim što ispisuje određeni sadržaj na ekran. Prikažite tačan izgled ekrana na kraju izvršavanja ovog programa. Bitan je svaki razmak, kao i prelasci u nove redove. Radi jasnoće, razmake prikažite kao kvadratiće.

```
#include <iostream>
#include <iomanip>
#include <complex>
#include <string>
```

using namespace std;

```
void P1(int a, int b) {
cout << a << b;
a += 3; b *= 2;
cout << a << b;
void P2(int &a, int &b) {
cout << a << b;
a += 3; b *= 2;
cout << a << b;
int F1(int x) {
return x + 1;
int F2(int x) {
return 2 * x;
int main() {
int a(2), b(5);
cout << 3 << setw(3) << a << a * a << setw(5) << b * b << endl;</pre>
complex < double > c = 3, i(0, 1);
cout << c << c * c << " " << c * i << c + c * i << endl;
P1(b, a);
cout << a << b << endl;</pre>
P2(b, a);
cout << a << b << endl;
string s = "abcdefghijklmnopqrstuvwxyz";
cout << s.length() << s.size() << s.substr(0, 5) + s.substr(10, 3)</pre>
int (*npf[5])(int) = {F1, F2, F1, F2, F2};
int suma(0);
for(int i = 0; i < 5; i++) suma += (i + 1) * npf[i](i);</pre>
cout << suma;</pre>
return 0;
```

Napišite generičku funkciju sa 3 parametra x, f i n. x je vrijednost nekog nedefiniranog tipa T, f je funkcija koja prima parametar tipa T i vraća rezultat tipa T, dok je n cijeli broj. Funkcija treba da kao rezultat vrati vrijednost f (f (f (...(f(x))...)) gdje se funkcija f uzastopno primjenjuje n puta, odnosno vrijednost koja se dobije kada se na argument x funkcija f primijeni n puta. Napišite i mali testni program u kojem ćete demonstrirati napisanu funkciju prosljeđujući joj kao parametar neku funkciju napisanu po volji.